

***AZ EURÓPAI UNIÓS VÉDJEGYEK
VIZSGÁLATÁRA VONATKOZÓ
IRÁNYMUTATÁS***

***AZ EURÓPAI UNIÓ
SZELLEMI TULAJDONI HIVATALA
(EUIPO)***

A. rész Általános szabályok

9. szakasz Bővítés

1 Bevezetés

Ez a szakasz az új tagállamok Európai Unióhoz való csatlakozásával kapcsolatos szabályokkal és a csatlakozás európai uniós védjegyek jogosultjait érintő következményeivel foglalkozik. A szakasz a feltétlen és a viszonylagos kizáró okokat egyaránt tárgyalja.

Az [EUVR 209. cikke](#) tartalmazza a bővítéssel és az európai uniós védjegyekkel összefüggő rendelkezéseket. E rendelkezések a 2004. évi bővítési folyamatnak megfelelően kerültek a rendeletbe (akkor a [KVR 142a. cikkeként](#)), és a későbbi bővítési folyamatok során is változatlanok maradtak. A rendelet szövege csak az új tagállamok neveivel egészült ki.

Az [1. mellékletben](#) található táblázat felsorolja az új tagállamokat, valamint feltünteti csatlakozásuk időpontját és hivatalos nyelvüket.

2 A vizsgálattal kapcsolatos szabályok

2.1 Az európai uniós védjegyek automatikus kiterjesztése az új tagállamokra

Az [EUVR 209. cikkének \(1\) bekezdése](#) megállapítja a bővítés alapvető szabályát, amelynek értelmében a már bejelentett vagy lajstromozott európai uniós védjegyeket az új tagállamokra is automatikusan ki kell terjeszteni az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala, bármely más szerv vagy az érintett jogosultak további közbenjárása nélkül. Semmilyen további díjfizetés vagy ügyintézés nem szükséges. A már meglévő európai uniós védjegybejelentések és európai uniós védjegyek új tagállamok területére történő kiterjesztése biztosítja, hogy e jogoknak az Európai Unió egészében azonos hatályuk legyen, továbbá megfelel az európai uniós védjegy egységes jellegére vonatkozó alapelvnek.

2.2 Folyamatban lévő európai uniós védjegybejelentések

Az [EUVR 209. cikkének \(2\) bekezdése](#) fontos átmeneti rendelkezést tartalmaz, amely szerint **a csatlakozás napján folyamatban lévő** eljárás tárgyát képező európai uniós védjegybejelentés nem utasítható el egyetlen feltétlen kizáró ok miatt sem, ha ez az ok kizárólag az új tagállamok csatlakozása miatt válna alkalmazandóvá („szerzett jogi záradék”). A gyakorlatban ez azt jelenti, hogy ha a bejelentett európai uniós védjegy nem alkalmas a megkülönböztetésre, leíró jellegű, általános, megtévesztő vagy közrendbe, illetve közérkölcsebe ütközik az új tagállam nyelvén, illetve területén, nem utasítható el, ha bejelentésének napja **megelőzi** az adott állam csatlakozásának napját.

A **csatlakozás napját követően** benyújtott bejelentések esetében az [EUVR 7. cikkének \(1\) bekezdésében](#) felsorolt kizáró okok az új tagállamra is alkalmazandók. Akkor is ez a helyzet, ha az európai uniós védjegybejelentés elsőbbségének időpontja megelőzi a csatlakozás napját. Az elsőbbségi jog nem védi az európai uniós védjegy bejelentőjét a bejelentésre vonatkozó jogszabályok esetleges változásaival szemben. Az elbírálóknak ezért ugyanazokat az elbírálási szempontokat kell szem előtt tartaniuk, mint az Európai Unió más hivatalos nyelvei esetében. Ez azt jelenti, hogy az elbírálóknak azt is ellenőriznie kell, hogy a bejelentett európai uniós védjegy az új tagállamban leíró jellegű-e stb.

Ezt az elvet azonban körültekintően kell alkalmazni, mivel pusztán azt jelenti, hogy az [EUVR 7. cikke \(1\) bekezdése](#) alkalmazásának szempontjai nem válhatnak szigorúbbá új tagállamok csatlakozása következtében. Nem mindig lesz helytálló az az ellenkező értelmű következtetés, hogy a valamely új tagállam nyelvén, illetve területén leíró jellegű kifejezés mindenképpen lajstromba vehető, ha az európai uniós védjegyet a csatlakozást megelőzően jelentették be. Előfordulhat például, hogy az új tagállam nyelvén leíró jellegű kifejezés a korábbi tagállamokban már elterjedt az általános nyelvhasználatban, vagy széles körben ismertté vált (például vodka), vagy a földrajzi jelzést (például Balaton vagy Tokaj) leíró jellege miatt eleve el kell utasítani. Figyelembe kell venni az új tagállamban már oltalom alatt álló földrajzi jelzéseket is, valamint az uniós jogszabályokból vagy az új tagállamok és az Európai Unió, illetve a régebbi tagállamok között létrejött kétoldalú szerződésekből eredő oltalmakat is.

Pontosabban, az [EUVR 7. cikke \(1\) bekezdésének f\) és g\) pontjában](#) említett, a közrendbe vagy közerkölcsbe ütköző, illetve a megtévesztő védjegyekre vonatkozó kizáró okokra csak abban az esetben alkalmazandó ez a rendelkezés, ha a megtévesztő jelleg vagy a közerkölcsbe ütközés **kizárólag** az új tagállam nyelvén történő értelmezésből adódik. A Hivatal az [EUVR 7. cikke \(1\) bekezdésének f\) pontját](#) az egész Európai Unióra kiterjedő szempontok alapján értelmezi, függetlenül az egyes uniós tagállamok relatív erkölcsi mércéjétől.

Végül, az [EUVR 209. cikke \(2\) bekezdésének](#) rendelkezése nem érinti az [EUVR 7. cikke \(1\) bekezdésének e\) vagy i\) pontjában](#) említett kizáró okokat: az előbbi olyan megjelölésekre vonatkozik, amelyek kizárólag az áru jellegéből következő, a célzott műszaki hatás eléréséhez szükséges vagy az áru értékének lényegét hordozó formákból vagy más jellemzőkből állnak, míg az utóbbi a [Párizsi Egyezmény 6ter. cikkében](#) nem említett olyan jelvényekre és emblémákra (jelképekre) vonatkozik, amelyekhez különleges közérdek fűződik.

2.3 Használat révén szerzett megkülönböztető képesség

A Hivatal gyakorlata szerint a használat révén szerzett megkülönböztető képességnek (az [EUVR 7. cikkének \(3\) bekezdése](#)) az európai uniós védjegy bejelentése napján fenn kell állnia, és a lajstromozás napjáig fenn kell maradnia. Ha az európai uniós védjegybejelentést a csatlakozás napja **előtt** benyújtó bejelentő igazolni tudja, hogy a megszerzett megkülönböztető képesség a bejelentés napján fennállt, az [EUVR 209. cikkének \(2\) bekezdése](#) szerint nem emelhető kifogás arra hivatkozva, hogy a védjegy

az új tagállamokban nem szerzett használat révén megkülönböztető képességet. A bejelentőnek tehát nem kell bizonyítania az új tagállamban megszerzett megkülönböztető képességet.

2.4 Rosszhiszeműség

A Hivatal úgy tekinti, hogy ha egy leíró jellegű, vagy az új tagállam nyelvén egyéb okokból lajstromozásra nem alkalmas kifejezésre vonatkozó európai uniós védjegybejelentést a csatlakozás napja előtt nyújtottak be kizárólag azzal a céllal, hogy egy lajstromozásra nem alkalmas kifejezésre kizárólagos jogokat szerezzenek, illetve egyéb kifogásolható okokból, akkor a bejelentő rosszhiszeműen járt el.

Ez a vizsgálati szakaszban semmilyen gyakorlati következménnyel nem jár, hiszen a rosszhiszeműség nem számít feltétlen kizáró oknak, és ebből adódóan a Hivatal nem emelhet hivatalból kifogást. A Hivatal csak abban az esetben gyakorolja a „rosszhiszemű bejelentésekkel” kapcsolatos hatáskörét, ha törlési kérelmet nyújtanak be (az [EUVR 59. cikke \(1\) bekezdésének b\) pontja](#)). Az új tagállamok nemzeti hivatalai ugyancsak készek fellépni a bővítéssel összefüggő rosszhiszeműséggel szemben. Az európai uniós védjegyek bejelentőinek ezért érdemes észben tartaniuk, hogy annak ellenére, hogy a lajstromozási eljárás során nem áll fenn kizáró ok, európai uniós védjegyoltalmuk egy későbbi időpontban bármikor megtámadható az [EUVR 59. cikke \(1\) bekezdésének b\) pontja](#) alapján.

2.5 Átalakítás

Az európai uniós védjegybejelentésnek az új tagállamokban érvényes nemzeti védjegybejelentéssé való átalakítására az adott államok csatlakozásának napjától lehet kérelmet benyújtani. Az átalakításra akkor is van mód, ha az átalakítani kívánt európai uniós védjegy bejelentésének napja megelőzi a csatlakozás napját. Új tagállam esetén azonban az átalakított bejelentés a nemzeti jogszabályok szerint megszerzett korábbi jognak megfelelő hatállyal bír. Az új tagállamok nemzeti jogszabályaikban szintén törvénybe léptettek az [EUVR 209. cikkével](#) egyenértékű rendelkezéseket, miszerint a kiterjesztett európai uniós védjegyoltalmak az új tagállamokban csak a csatlakozás napjától rendelkeznek korábbi jog hatályával. A gyakorlatban ez azt jelenti, hogy az új tagállamban érvényes „átalakítás időpontja” nem előzheti meg az adott állam csatlakozásának napját.

Horvátország csatlakozását például véve ez annyit tesz, hogy még ha az átalakított európai uniós védjegyoltalom benyújtásának napja Horvátországban 2005. 05. 01. is, az átalakítás napja nem 2005. 05. 01. lesz, hanem Horvátország csatlakozásának napja, azaz 2013. 07. 01.

A bővítés napjával nem kezdődik újabb, az [EUVR 139. cikkének \(4\) bekezdése](#) szerinti 3 hónapos határidő az átalakítás iránti kérelem benyújtására.

2.6 Egyéb gyakorlati következmények

2.6.1 Hivatásos képviselő

Az új tagállam csatlakozásának napjától kezdődően nem szükséges, hogy hivatásos képviselő képviselje a hivatkozott államban székhellyel vagy lakóhellyel rendelkező bejelentőt (vagy a Hivatal előtti eljárásban részt vevő más felet). Az új tagállam csatlakozásának napjától kezdődően a hivatkozott állam hivatásos képviselői az [EUVR 120. cikkének](#) megfelelően felvehetők a hivatásos képviselők Hivatal által vezetett jegyzékébe, és ezt követően eljárhatnak harmadik felek képviseletében a Hivatal előtt.

2.6.2 Első és második nyelv

Az új tagállam (lásd az [1. mellékletet](#)) csatlakozásának napjától kezdődően az adott állam hivatalos nyelve(i) használható(k) a csatlakozás napján vagy azt követően benyújtott európai uniós védjegybejelentések első nyelveként.

2.6.3 Fordítás

Azokat az európai uniós védjegybejelentéseket, amelyek bejelentési napja megelőzi az új tagállam csatlakozásának napját, valamint a már meglévő európai uniós védjegylajstromozásokat nem fordítják le az adott állam nyelvére és nem hirdetik meg újból az adott állam nyelvén. Az új tagállam csatlakozásának napját követően benyújtott európai uniós védjegybejelentéseket az Európai Unió valamennyi hivatalos nyelvére lefordítják, illetve e nyelveken meghirdetik.

2.6.4 Szenioritás

Szenioritás az adott új tagállam csatlakozása, vagy még az Európai Unió létrejötte előtt lajstromozott nemzeti védjegy esetében igényelhető. A szenioritási igényt azonban csak a csatlakozás napja után lehet benyújtani. Az új tagállamban lajstromozott védjegynek „korábbinak” kell lennie az európai uniós védjegynél. Minthogy egy kiterjesztett európai uniós védjegy az új tagállamban a csatlakozás napjától kezdve korábbi jog hatályával bír, a szenioritási igénynek csak akkor van értelme, ha a korábbi nemzeti védjegy bejelentési napja vagy elsőbbségi időpontja megelőzi a csatlakozás napját.

1. példa Ugyanaz a személy 1996. 04. 01. dátummal európai uniós védjegybejelentést, és Romániában 1999. 01. 01. dátummal nemzeti védjegybejelentést nyújt be. 2007. 01. 01. dátumot (Románia csatlakozásának napját) követően igényelhető szenioritás a román nemzeti védjegybejelentésre vonatkozóan.

2. példa Egy, az Európai Uniót 2005. 01. 01. dátummal megjelölő, majd ezt követően Romániát 2006. 01. 01. dátummal megjelölő nemzetközi lajstromozásnak ugyanaz a személy a jogosultja. 2007. 01. 01. dátum után annak ellenére igényelhető a román

megjelölés szenioritása, hogy maga a megjelölés későbbi, mint az Európai Uniót megjelölő nemzetközi lajstromozás. Ez azért van így, mert a kiterjesztett európai uniós védjegy az új tagállam csatlakozásának napjától lép hatályba (ebben az esetben 2007. 01. 01. napon).

2.6.5 Kutatás

Az új tagállam nemzeti hivatalai az adott állam csatlakozásának napjától kezdve kutatást végezhetnek (az [EUVR 43. cikkének \(2\) és \(3\) bekezdése](#)). Kutatás céljából csak azokat az európai uniós védjegybejelentéseket küldik meg a nemzeti hivataloknak, amelyek bejelentési napja a csatlakozás napja, vagy annál későbbi.

3 A felszólalásokra és törlésekre vonatkozó szabályok

1. Az [EUVR 209. cikke \(4\) bekezdésének b\) pontja](#) szerint az európai uniós védjegybejelentéssel szemben nem lehet felszólalást előterjeszteni, illetve azt nem lehet törölni olyan korábbi nemzeti jog alapján, amelyet az új tagállam csatlakozásának napja előtt szereztek meg az új tagállamban.
A csatlakozás napján, illetve azt követően benyújtott európai uniós védjegybejelentések azonban nem tartoznak az e „szerzett jogra vonatkozó záradék” hatálya alá, és az új tagállamban szerzett korábbi nemzeti jog alapján felszólalás esetén elutasíthatók, illetve törölhetők, feltéve, hogy a két bejelentési napot vagy elsőbbségi időpontot összehasonlítva a korábbi jog valóban „korábbinak” bizonyul.
2. Az [EUVR 209. cikkének \(3\) bekezdése](#) a felszólalásra vonatkozóan tartalmaz egy kivételt ezen (átmeneti) szabály alól. A csatlakozás napját megelőző 6 hónapon belül benyújtott európai uniós védjegybejelentéssel szemben felszólalást lehet előterjeszteni az új tagállamban a csatlakozás napját megelőzően szerzett nemzeti jogra tekintettel, feltéve, hogy e jog:
 - a. bejelentési napja vagy elsőbbségi időpontja korábbi, és
 - b. azt jóhiszeműen szereztek meg.
3. A bejelentés napja, nem pedig az elsőbbségi időpont a mérvadó annak megállapításakor, hogy az európai uniós védjegybejelentéssel szemben előterjeszthető-e felszólalás valamely új tagállamban szerzett korábbi jog alapján. A fent említett rendelkezések gyakorlati következményei a Horvátország csatlakozásával (2013. 07. 01.) kapcsolatos alábbi példákon keresztül szemléltethetők.
 - a. A 2013. 01. 01. előtt benyújtott európai uniós védjegybejelentéssel (az elsőbbségi időpont itt lényegtelen) szemben semmilyen körülmények között nem lehet az új tagállamban megszerzett korábbi nemzeti jog alapján felszólalást előterjeszteni, illetve azt erre hivatkozva nem lehet törölni.
 - b. A 2013. 01. 01. és 2013. 06. 30. között **(tehát a csatlakozás napját megelőző 6 hónapon belül)** benyújtott európai uniós védjegybejelentéssel szemben valamely horvát védjegyre tekintettel felszólalást lehet előterjeszteni, feltéve,

hogy a horvát védjegy bejelentési napja vagy elsőbbségi időpontja megelőzi a felszólalás tárgyát képező európai uniós védjegy bejelentésének napját vagy elsőbbségi időpontját, és a nemzeti védjegyet jóhiszeműen jelentették be.

- c. A 2013. 07. 01. napon vagy azt követően benyújtott európai uniós védjegybejelentéssel szemben valamely Horvátországban lajstromozott védjegy alapján felszólalást lehet előterjeszteni, illetve az törölhető, ha az utóbbi bejelentési napja vagy elsőbbségi időpontja a rendes szabályok szerint korábbi. A jóhiszemű jogszerezés itt nem feltétel. Ez minden, a csatlakozás napját megelőzően valamely új tagállamban bejelentett vagy megszerzett nemzeti védjegyre és nem lajstromozott korábbi jogra vonatkozik.
 - d. A 2013. 07. 01. napon vagy azt követően benyújtott, de 2013. 07. 01. napon megelőző elsőbbségi időponttal rendelkező európai uniós védjegybejelentéssel szemben valamely Horvátországban lajstromozott nemzeti védjegy alapján felszólalást lehet előterjeszteni, illetve az törölhető, ha az utóbbi bejelentési napja vagy elsőbbségi időpontja a rendes szabályok szerint korábbi.
Ez az átmeneti kivétel a felszólalási jogra korlátozódik, és nem foglalja magában a viszonylagos kizáró okok miatti törlés iránti kérelem benyújtásának jogát. Ez azt jelenti, hogy amint a fent említett 6 hónapos időszak lejár anélkül, hogy ezen idő alatt előterjesztettek volna felszólalást, az európai uniós védjegybejelentés többé már nem támadható meg felszólalással vagy törlési kérelem benyújtásával.
4. Az [EUVR 209. cikkének \(5\) bekezdése](#) szerint az új tagállam csatlakozásának napját megelőzően bejelentett európai uniós védjegy használatát a [137.](#) és [138.](#) cikk alapján meg lehet tiltani egy, az új tagállamban lajstromozott korábbi nemzeti védjegy alapján, amennyiben annak benyújtási vagy elsőbbségi időpontja megelőzi az adott állam csatlakozásának napját, és azt jóhiszeműen lajstromoztatták.
A fenti rendelkezés az alábbiakra is alkalmazandó:
- az új tagállamokban benyújtott nemzeti védjegybejelentések, feltéve, hogy azokat a későbbiekben lajstromozták,
 - az új tagállamokban megszerzett, az [EUVR 8. cikke \(4\) bekezdésének](#) vagy [60. cikke \(2\) bekezdésének](#) hatálya alá tartozó, nem lajstromozott jogok, feltéve, hogy a nemzeti jogszabályok szerinti jogszerezés napja a bejelentési nap vagy az elsőbbségi időpont helyébe lép.
5. Ha a felszólalás alapja új tagállamban lajstromozott nemzeti védjegy, vagy ott megszerzett egyéb jog, akkor az, hogy az adott jog szolgálhat-e az európai uniós védjegybejelentéssel szembeni felszólalás érvényes hivatkozási alapjául, nem elfogadhatóság kérdése, hanem azon múlik, hogy a felszólalás kellően megalapozott-e.
 6. Feltételezni kell, hogy a korábbi nemzeti védjegyovertalmat jóhiszeműen szerezték meg. Ez azt jelenti, hogy a jóhiszeműség megkérdőjelezése esetén az eljárásban ellenérdekű félnek (az [EUVR 209. cikkének \(4\) bekezdése](#) esetében a megtámadott európai uniós védjegy bejelentőjének, illetve az [EUVR 209. cikkének \(5\) bekezdése](#) esetében a lajstromozott európai uniós védjegy jogosultjának) kell bizonyítania, hogy az új tagállamban megszerzett korábbi nemzeti jog tulajdonosa rosszhiszeműen járt el a nemzeti bejelentés benyújtásakor vagy a jog egyéb módon történő megszerzésekor.

7. Az [EUVR 209. cikke](#) nem tartalmaz átmeneti rendelkezéseket a használat követelményére (az EUVR [18.](#) és [47.](#) cikke) vonatkozóan. A felszólalási eljárásokban akkor merül fel a védjegy tényleges használatának követelménye, ha a megtámadott európai uniós védjegy bejelentője kéri, hogy a felszólaló az [EUVR 47. cikke \(2\) és \(3\) bekezdésének](#) és az [EUVFAR 10. cikkének](#) megfelelően bizonyítsa a korábbi védjegy használatát. Bővítéssel összefüggő kérdések a korábbi védjegy használatának idejével és helyével kapcsolatban is felmerülhetnek. Két eset különböztethető meg.

a. A korábbi védjegy egy új tagállamban lajstromozott nemzeti védjegy

Ebben az esetben a felszólalónak bizonyítania kell a korábbi védjegy tényleges használatát. Ez a helyzet csak akkor fordul elő, ha a felszólalás olyan európai uniós védjegybejelentés ellen irányul, amelyet a csatlakozás napját követően, illetve az azt megelőző 6 hónapon belül nyújtottak be.

A korábbi nemzeti védjegynek tényleges használat tárgyát kell képeznie azon a területen, ahol a benyújtás napját vagy az elsőbbségi napját megelőző 5 évben oltalom alatt állt.¹² E tekintetben lényegtelen, hogy a használat olyan időszakra esik-e, amikor az adott állam már tagállama volt az Európai Uniónak. Más szavakkal kifejezve, a használat igazolása a csatlakozás napját megelőző (Horvátország esetében 2013. 07. 01. előtti) időszakra is vonatkozhat.

b. A korábbi védjegy európai uniós védjegy

Ha a korábbi európai uniós védjegy jogosultja csak az új tagállam vagy több új tagállam területén tudja bizonyítani a használatot, mivel a használati kötelezettség a megtámadott európai uniós védjegybejelentés meghirdetését megelőző 5 évre vonatkozik, az új tagállamban (vagy több új tagállamban) való használat csak akkor vehető figyelembe, ha az adott állam a megtámadott európai uniós védjegybejelentés benyújtásának napján vagy elsőbbségi napján az Európai Unió tagja volt (az [EUVR 47. cikkének \(2\) bekezdése](#) „az Unióban” való használatot írja elő).¹³ Csatlakozásuk napját megelőzően az új államok nem minősültek „az Európai Unió tagállamainak”, így „az Unióban” való használat bizonyítása nem lehetséges.

Az 5 éves időszakot tehát csak a csatlakozás napjától lehet számítani.

8. A felszólalási eljárással kapcsolatban nincsenek különösebb átmeneti problémák. Az [EUVR 146. cikkének \(8\) bekezdése](#) szerinti jog az olyan eljárási nyelv megválasztásához, amely nem a Hivatal öt nyelvének egyike, a csatlakozás napjától kezdve alkalmazható az Európai Unió többi hivatalos nyelve tekintetében.

¹² A 2016. 03. 23. előtt benyújtott felszólalások és törlési kérelmek esetében a releváns időpont a megtámadott európai uniós védjegybejelentés meghirdetésének napja.

¹³ A 2016. 03. 23. előtt benyújtott felszólalások és törlési kérelmek esetében a releváns időpont a megtámadott európai uniós védjegybejelentés meghirdetésének napja.

1. melléklet

Tagállamok	Csatlakozás napja	Nyelvek
Cseh Köztársaság, Ciprus, Észtország, Lengyelország, Lettország, Litvánia, Magyarország, Málta, Szlovákia és Szlovénia.	2004. 05. 01.	cseh, észt, görög, lett, litván, magyar, máltai, lengyel, szlovák és szlovén
Bulgária és Románia	2007. 01. 01.	bolgár és román
Horvátország	2013. 07. 01.	horvát